

[Veistrup.]

for Kredittforeninger, Kreditkasser og Hypotekforeninger at opsigte deres 5 og 4½ pCt.s Kasseobligationer. Det, man her tilstræber, er at faa gennemført saa hurtig en Konvertering, som det er muligt, og det vil selvfølgelig være heldigt at opnaa en hurtigere Konvertering end den, der hidtil har kunnet tilvejebringes ad Frivillighedens Vej. Lovforslaget indeholder tillige Bestemmelser om en Konverteringsgodtgørelse paa henholdsvis 2 og 4 pCt., og det forekommer mig, at der er taget alle rimelige Hensyn med Hensyn til Indbetalingen af denne Konverteringsgodtgørelse. Jeg hilser derfor første Stykke i § 1 med Tilfredshed. Jeg tror, at man derigennem har hindret en Del af den Spekulation, som ganske sikkert ellers vilde finde Sted i de Ejendomme, der her er Tale om.

Ogsaa Bestemmelsen i § 3, 2det Stykke, hilser jeg med Tilfredshed. Efter de Erfaringer, vi har gjort, er det ganske sikkert en Nødvendighed at faa tilvejebragt en bedre Ordning med Hensyn til Hypotekforeningernes Konsolidering, end vi har haft hidtil, og jeg tror, at de Bestemmelser, der her foreslaas, er heldige. Ogsaa § 5 i Afsnittet om Konvertering maa hilses med den største Tilfredshed.

Det fremgaar af de Bemærkninger, som er fremsat i Dag, og af de Forhandlinger, som har fundet Stedovre i Folketinget, at der ikke er stor Uenighed om Lovforslagets første Afsnit, om selve Konverteringen. Desværre gælder det samme ikke Lovforslagets Afsnit II, III og IV, særlig Afsnittene II og IV om Rentelettelse og Dækningsregler. Det er her, vi staar ved det store Spørgsmaal. Mit Parti er indforstaaet med, at der jævnsides med Konverteringen maa foregaa en Rentelettelse for alle Byrder, som i Form af Prioriteter hviler paa fast Ejendom paa Landet. Man forbavses unægtelig over, at man, efter at der nu i Aarevis har lydt Beklagelser over den mægtige Rentebyrde, som hvilede paa det danske Landbrugs Skuldre, mener at kunne afvise et Forslag som det, der her foreligger. Thi hvad er det, man ønsker gennemført? Man ønsker gennemført en Udligning mellem Kreditor og Debitor, og det forekommer mig, at det maa være de to Parter, man først og fremmest skal have Opmærksomheden henvendt paa. Imidlertid søger Oppositionen at skyde en tredie Part ind, nemlig Samfundet som Helhed. Det var det, det ærede Medlem, som talte paa Venstres Vegne, ønskede. Selv om det blev fremsat under en noget lempeligere Form endovre i Folke-

tinget, var det i Virkeligheden det samme, det ærede Medlem tilstræbte, nemlig at der skulde foregaa en Prisorhøjelse paa en hel Mængde Varer, saa det blev den almindelige Befolkning, der i stor Udstrækning kom til at betale, i Stedet for de Mennesker, som sidder inde med Kapitalen.

Medens det skulde synes rimeligt, at Rentenedsættelsen kom til at gøre sig gældende baade over for Kreditor og Debitor, paa forskellig Vis selvfølgelig, siger man fra Venstres og konservativ Side: Lad Kapitalen være, lad den almindelige Befolkning betale gennem Fordyrelse af Levnedsmidler. Men noget saadant har allerede fundet Sted i stor Udstrækning, og derfor tror jeg ikke, det lader sig gøre atter at gaa denne Vej. En hel Del Varer, som man anser for nødvendige i det almindelige Forbrug, er blevet fordyret, og saaledes som Prisdannelsen har formet sig i den allerseneste Tid, tror jeg ikke, det vil kunne lade sig gøre at paalægge den almindelige Befolkning et yderligere Bidrag til Gennemførelse af saadanne Foranstaltninger. Jeg ser ikke rettere, end at det maa være Kapitalens Pligt at tage sin Del af Byrden. Derfor tror jeg, at de Dækningsregler, der findes i Afsnit IV, maa opretholdes, baade under Hensyn til Rentelettelsen og ikke mindst under Hensyn til den Konvertering, som alle ønsker gennemført. Hverken den halve Procents Nedsættelse af Renten af Indskud i Banker og Sparekasser eller Afgiften af Aktieudbytte kan virke afskrækkende, set i Relation til de mægtige Fordele, der opnaas ved Gælds saneringen.

Hvad Moratorieordningen angaar, skal jeg heller ikke gaa i Enkeltheder. Jeg er fuldstændig uenig med det ærede Medlem, der talte paa de Konservatives Vegne. Nu tror jeg for mit Vedkommende ikke, at det efter Gennemførelsen af dette Lovforslag vil være nødvendigt at anvende Moratorium i stor Udstrækning, men jeg ser ikke rettere, end at saaledes som Ordningen er bygget op, vil den kunne tilfredsstille dansk Retsopfattelse ganske anderledes end den Ordning, som eksisterer i Øjeblikket.

Jeg skal slutte med at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Jeg ser ikke rettere, end at der gennem dette Lovforslag søges tilvejebragt en Ordning af mere permanent Karakter end de tidligere Kriselove, en Ordning, som kan bære over mange Vanskeligheder. Jeg vilde derfor forbavses, dersom det skulde vise sig, at man, efter at man i Aarevis fra Landbrugets Side har rejst Landet rundt med Beklagelser over den store Rentebyrde, som Kapitalen har lagt paa